

ΒΕΛΓΙΟ

Τον Νοέμβριο του 2009, ένα χρόνο μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος των ΓΧΣ για πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας για μετανάστες χωρίς έγγραφα, οι ΓΧΣ εγκατέστησαν έναν προσφυγικό καταυλισμό στο κέντρο των Βρυξελλών για να υπογραμμίσουν το πολιτικό αδιέξοδο γύρω από την υποδοχή και στέγαση των αιτούντων άσυλο στο Βέλγιο. Οι ευρωπαϊκή και βελγική νομοθεσία επιβάλλουν πως οι αιτούντες άσυλο θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε κατάλληλες εγκαταστάσεις υποδοχής, συμπεριλαμβανομένης της στέγασης, από τη στιγμή που έχουν επίσημα αιτηθεί άσυλο. Αλλά οι κυβερνητικές εγκαταστάσεις έχουν γεμίσει ασφυκτικά από την προηγούμενη χρονιά. Ως αποτέλεσμα, οι αιτούντες άσυλο δεν μένουν μόνο άστεγοι, αλλά δεν έχουν καν πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

Στο Βέλγιο παρατηρήθηκε μια αύξηση στις αιτήσεις ασύλου το 2000, όταν υποβλήθηκαν περισσότερες από 42.000. Το 2008, υποβλήθηκαν 12.252 αιτήσεις ασύλου, ενώ το 2009 ο αριθμός αυξήθηκε. Τη χρονιά αυτή, οι τρεις κύριες χώρες προέλευσης των αιτούντων άσυλο στο Βέλγιο είναι το Αφγανιστάν, η Τσετσενία και το Ιράκ. Στο Βέλγιο διαχειρίζονται το θέμα των αιτούντων άσυλο διαφορετικές αρχές: ο Γενικός Επίτροπος για τους Πρόσφυγες διαχειρίζεται τη διαδικασία ασύλου, ενώ η Κρατική Υπηρεσία για Αιτούντες Άσυλο (Fedasil) παρέχει υλική βοήθεια. Από την εισαγωγή της νέας νομοθεσίας για το άσυλο το 2006, οι αιτούντες άσυλο λαμβάνουν μόνο υλική βοήθεια, αλλά όχι οικονομική βοήθεια. Η στέγαση, η σίτιση και η παροχή ιατρικής βοήθειας είναι αρμοδιότητες της Fedasil και άλλων συνεργαζόμενων φορέων. Οι αιτούντες άσυλο περνούν 4 μήνες σε ένα επονομαζόμενο «ανοικτό κέντρο υποδοχής» πριν τους δοθεί στέγη ανάλογα με τις ανάγκες τους.

ΟΙ ΓΧΣ ΣΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Το πρωινό της 18^{ης} Νοεμβρίου 2009, μια ομάδα από 40 μέλη των ΓΧΣ έστησε έναν προσφυγικό καταυλισμό στο κέντρο των Βρυξελλών. Οι ΓΧΣ κλήθηκαν από έναν συνασπισμό ΜΚΟ, που ήθελε να ασκήσει δημόσια πίεση στην κυβέρνηση για να αναλάβει τις νομικές της υποχρεώσεις και να

παράσχει στέγη στους αιτούντες άσυλο. Καθώς δεν βρήκαν απήκηση επανειλημμένα αιτήματα στην κυβέρνηση να λύσει το στεγαστικό πρόβλημα, ο προσφυγικός καταυλισμός κατέδειξε τις συνέπειες και την επείγουσα κατάσταση των αστέγων αιτούντων άσυλο, των οποίων το δικαίωμα στη στέγη δεν είναι πλέον εξασφαλισμένο.

Ο καταυλισμός αποτέλεσε συμβολική πράξη και δεν είχε σαν στόχο να υποκαταστήσει τη στέγαση που πρέπει να παρέχεται από την κυβέρνηση. Με ελάχιστη χωρητικότητα 60 ατόμων τα κριτήρια ένταξης στον καταυλισμό θεσπίστηκαν έτσι ώστε αυτοί που θα διέμεναν σε αυτόν να είναι οι περισσότεροι ευάλωτοι από τους αιτούντες άσυλο, μεταξύ των οποίων και ανύπαντρες γυναίκες, οικογένειες και ανήλικοι. Μέσα σε περίοδο πέντε ημερών, 276 άνθρωποι έμειναν στον καταυλισμό, οι περισσότεροι από τους οποίους κατατάσσονται στους ευάλωτους πληθυσμούς. Η εγκατάσταση του καταυλισμού επλήχθηκε να συμπέσει με τη συνεδρία του Συμβουλίου Υπουργών του Βελγίου, KERN, πριν τη συνάντηση κορυφής της Ε.Ε. η οποία ανένευσε στο Βέλγο πρωθυπουργό την προεδρία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο συνασπισμός των ΜΚΟ κατάφερε να αποσπάσει εγγυήσεις για τη στέγαση 450 αιτούντων άσυλο ως προσωρινό επείγον μέτρο και για την πρόβλεψη στέγης, η οποία θα είναι διαθέσιμη στα τέλη Δεκεμβρίου και μέσα

στο 2010. Παροχή στέγης εξασφαλίστηκε και για τους ανθρώπους που έμειναν στον προσφυγικό καταυλισμό των ΓΧΣ. Όμως, παρά τις προσπάθειές μας, το πρόβλημα στέγης παραμένει. Οι ΓΧΣ θα συνεχίσουν να συνεργάζονται με

άλλες ΜΚΟ για να διασφαλίσουν πως η βελγική κυβέρνηση θα τηρήσει τις δεσμεύσεις της και θα παράσχει στέγη σε όλους τους μετανάστες που τη χρειάζονται.

«Όταν ήρθα στο Βέλγιο, από το Υπουργείο μου πήραν τα στοιχεία μου και τα δακτυλικά αποτυπώματα. Έφθασα 18 μέρες πριν. Δεν είχα πουθενά να πάω, ούτε τίποτα να φάω. Για 18 ημέρες κοιμόμουν στο σιδηροδρομικό σταθμό, κάτω από τη γέφυρα ή σε οικοδομές. Κοιμόμασταν 2-3 ώρες μέχρι να κλείσει ο σταθμός και έπειτα επιστρέφαμε στις 4 ή 5 η ώρα όταν άνοιγε ξανά. Καθημερινά ζητούσαμε από τη Fedasil να μας δώσουν στέγη. Φαγητό μερικές φορές ζητούσαμε από Πακιστανούς και Αφγανούς, οι οποίοι μας έδιναν ενίοτε κάποια ευρώ για να μας βοηθήσουν. Όλο αυτό τον καιρό ήμασταν στους δρόμους.»

ΑΦΓΑΝΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΣΤΟ ΒΕΛΓΙΟ, ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟ ΤΩΝ ΓΧΣ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ (12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2009)

«Ταξιδέψαμε με πολλά αυτοκίνητα, φορτηγά και λεωφορεία. Πολλές φορές ήμασταν καλυμμένοι. Μέρα και νύχτα έμοιαζαν ίδιες. Ήμασταν μερικές φορές εντελώς καλυμμένοι, και αναπνέαμε από μικρές τρύπες. Οι διακινητές δεν ήθελαν να μας πουν τα ονόματα των περιοχών από τις οποίες περνούσαμε. Υπήρχαν φορές που δεν είχαμε φάει για δύο, τρεις ημέρες... Κάποια στιγμή φθάσαμε στην Κωνσταντινούπολη. Μείναμε για 20-25 ημέρες σε μια κρυφή τοποθεσία. Δεν μπορούσαμε να βγούμε έξω. Κατάφερα να βγω έξω δύο φορές επειδή μιλούσα Αγγλικά. Πολλοί δεν βγήκαν καθόλου έξω για 25 ημέρες. Αν υπάκουες τους διακινητές είναι εντάξει. Διαφορετικά σε δέρνουν.»

ΑΦΓΑΝΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΣΤΟ ΒΕΛΓΙΟ, ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟ ΤΩΝ ΓΧΣ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ (12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2009)